
ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

ΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑ
ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

(Μετάφραση από τ' άγγλικά)

ΜΙΚΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»

1966

ΕΚΑΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου

ΕΚΑΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Α' ΔΕΚΑΕΞΗ ΠΑΛΙΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΟΝΟ ΤΑΚΑΜΥΡΑ

1

Σκεπασμένο με νιφάδες,
τὸ χρώμα τῶν πετάλων σου
μπορεῖ ν' ἀποκρυβῆ καλά:
ἀλλὰ πᾶ στείλε τ' ἄρωμά σου
ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ποῦν ἀνθίζεις.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΗΕΝΤΣΟ

2

Ὅταν πέσουν τ' ἄνθη,
γυρνᾶν στὸν κορνιακτό:
ἢ πεταλούδα ἀφρόντιδη
ἀνάμεσά τους φτερουγᾶ.

ΟΣΗΚΟΧΙ ΜΙΤΣΥΝΕ

3

Ἄγέρας ποὺ φυσᾶ —
γιατὶ νὰ τὸν μισᾶνε;
Ὅταν ἀνθοὶ δαμασκηναῶς μαδοῦν
τὸ πὺ γλυκὺ μυρίζουν ἄρωμά τους.

SUGAWARA MICHIZANE

4

Ὅταν φυσᾶ ἀνατολικὸς
στείλε μου τ' ἄρωμά σου,
ἀνθὸς δαμασκηναῶς:
ἂν καὶ λείπει ὁ κύριός σου
μὴ ξεχνᾶς τὴν ἄνοιξη.

ΑΝΩΝΥΜΩΝ

5

Μυρίζομαι τὸ μῦρο
τῶν πορτοκαλιανθῶν
ποὺ καρτεροῦν τὸ Μάη ν' ἀνθίσουν:
Κοιτῶντας φίλου τὸ μανίκι
τὸ φίλο ἀναγνωρίζω.

6

Ὅταν πουλιά χιλιάδες
κελαηδοῦν τὴν ἄνοιξη
τὰ πράγματα ὅλα ξαναγίνονται:
μονάχα ἐγὼ γερωθῶ.

MIDU ΤΑΔΑΜΙΝΕ

7

Ἄφου στὴν ἀναχώρησή της
φαίνεται δίχως αἶσθημα
σὺν τὸ φεγγάρι τὸ πρωῒ,
δὲν εἶναι πὺ σκληρὸ ἄλλο
σὺν τὸ ἀγνινὸ τὸ φῶς.

8

Ὅταν φυσᾶει ὁ ἄνεμος
σκίζονται τ' ἄσπρα σύννεφα
ἀπὸ τὸ ἱστίο. Εἶν' ἢ καρδιά σου
σὺν τοῦτα τόσο κρούα;

KI TSURAYUKI

9

Τώρα δὲν ξέρω νὰ σοῦ πῶ
τὸ στοχασμὸ τοῦ φίλου:
μὰ τῆς δαμασκηναῶς τὰ πέταλα
γνωρίζω ἐδῶ ποὺ ζῶ
φυλάγουν τὸ παλιὸ τους μῦρο.

10

Νύχτα θέρους,
τὰ μάτια κλείνω·
πέρα ὁ κοῦκος
μὲ τὸ λάλημά του
δείχνει τὴν αὐγή.

ΟΝΟ ΚΟΜΑΧΙ

11

Ἢ λάμψη τῶν ἀνθῶν
μαράθρηε καὶ πάει
ἐνῶ σ' ἄσημα πράγματα
σπατάλησα τὸ σῶμα μου
στοῦ κόσμου τὶς βροχές.

BUNYA YASUHIDE

12

Τὸ χορτάρι καὶ τὰ δέντρα
ἀλλάζουνε τὰ χρώματά τους·
ἀλλὰ τὸ κύμα, στὴν πλατιά
τὴ θάλασσα π' ἀνθίζει, φανερὰ
φθινόπωρο δὲν ἔχει.

FUJIWARA MOTOTOSHI

13

Στὸ τέλος τοῦ φθινόπωρου
ὅταν σιωπᾶνε τὰ ἔντομα
πάνω στὰ νοτισμένα ρεῖκια,
νὰ τὸ ρωτοῦσα θάθελα,
«εἶν' ἔζωντανὸς ἢ πέθανε;»

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ SUTOKY

14

Τ' ἄνθος στὴ ρίζα
στὴ φωλιά τὰ πουλιά
ἔλα γυρίσαν.
Μὰ κανεῖς δὲν ξέρεῖ
ποῦ πῆγε ἢ ἄνοιξε.

B'**ΠΕΝΗΝΤΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ
ΧΑ·Ι· — ΚΑ·Ι·****ARAKIDA MORITAKE**

1

Ἄνθὸ πεσμένο βλέπω
Στὸν κλάδο νὰ ἐπιστρέφῃ —
Ἄ! μὰ πεταλουδίτσα.

2

Καλοκαιριάτικη βραδυὰ —
Ἦλιος ὀρθάνοιχτα ξυπνός:
Κλειστὰ τὰ βλέφαρά μου.

YAMAZAKI SOKAN

3

Ἄν βρέξη ἔλα
μὲ τὴν ὀμπρέλλα σου (1)
μεσονύχτιο φεγγάρι.

MATSUO BASHO

4

Σὲ γυμνωμένο κλῶνο
κουρνιάζει μὰ κορώνη:
τοῦ φθινοπώρου δεῖλι.

5

Λέγεις μὰ λέξη
καὶ ριγοῦν τὰ χεῖλη
χινοπωριάτικη πνοή.

1 = σημαίνει καὶ ἄλλως φεγγαριοῦ καὶ ὀμπρέλλα.

RYŪJIN HISMŌ

15

Καὶ τὸ φεγγάρι
κάθε π' ἀνατέλλει
εἶναι νιό.
Μὰ τί θὰ γίνεῖ
μὲ τὸ κορμί μου
γεμάτο χροῖα;

TAIRA TADANORI

16

Μὲ πῆρε τὸ σκοτάδι,
ἢ σιὰ κάτω ἀπ' τὸ δέντρο
καταφυγὴ μου θᾶν'
φιλοξενούμενος ἀπόψε
ἔνα θᾶν' λουλούδι.

ΜΥΚΑΙ ΚΥΟΡΙ

6

Ἡ πατρικὴ μου πόλη
κ' ἔνα κρεβάτι δανεικό:
ἀποδημητικά πουλιά.

HATTORI RANSETSU

7

Πεῖκα ζωγραφιστὰ
στὸ γαλανὸ οὐρανὸ
ἀπόψε τὸ φεγγάρι.

8

Πρωτοχρονιά,
καθάρια αὐγὴ κ' ὁ στρουθὸς
τὸ μῦθο του λαλεῖ.

9

Φθινοπωρινὸ φεγγάρι
κ' ἀπάνω στὰ νερά
νὰ ἔρηπὴ ἢ ὀμίχλη.

ENOMOTO KIKAKU

10

Τὸν ξύλινο πυλῶνα
διπλοκλείδωσέ τον:
φεγγάρι χειμερινό.

NOZAWA BRONCŌ

19

11

Χειμερινή βροχή:
Καυσόξυλα στη φάσμα,
ένα φῶς στὸ παραθύρι.

Πράσινα σιταροχώραφα:
κορυσθαλὸς μετεωρίζεται,
ἐκεῖ — καὶ καταχάνεται.

20

MORIKAWA KYOROKU

12

Τόσο ἐνωρὶς φθινόπωρο:
στοὺς βράχους ψιχαλίζει,
πρώτη χρώση στὰ σφεντάμμα.

Ἄνθοῦν αὐτά, μετὰ
τὰ βλέπουμε μετὰ
πέφτουν στὴ γῆ, μετὰ...

KUROYANAGI SHŌHA

21

KONISHI RAIZAN

13

Κόρες φυτεύουν ρύζι:
καὶ μόνο τὸ τραγοῦδι τους
ἔξω ἀπ' τὴ λάσπη.

Κάρο βαρὺ βροντᾶ
κι' ἀπ' τὸ γρασίδι κάτω
πετιοῦνται πεταλοῦδες.

TAN TAIGI

22

SUGIYAMA SAMPO

14

Οἱ κερασιᾶς κι' ὁ κοῦκος
φεγγάρι χιόνι — γρήγορα
ἐξαφανίζεται ἢ χροινιά.

Σπασμένο τὸ γεφύρι
καὶ στὴν ὄχτη ὁ κόσμος:
θερινὸ φεγγάρι.

23

UEJIMA ONITSURA

15

Ἢ μέρα σβύνει —
Στὸ στάρι ἐξακοντίζει
πάχνη τῆς ἀνοιξης.

Στὸ σωρὸ τοῦ κορνιαχοῦ
δόξα πρώτας ἀνθεί:
προχωρημένο χινοπῶρι.

24

16

Καλοκαιράκι: κι' ὁμως
«ἄς ἦτανε χειμῶνας»
εὔχονται κάποιοι.

Ψυχρὴ σελήνη
σάν περπατῶ μονάχος:
κουβέντες στὸ γεφύρι.

25

17

Τὰ δαμάσκηνα γνωρίζεις
μὲ τὴ καρδιά σου
καὶ μὲ τὴν ὄσφρησή σου.

Ἄπέρχεται ὁ χειμῶνας:
Οἱ στρουθοὶ σοβαροὶ
βαδίζουν μὲς τὶς ὑδρορῶες.

YOSA BUSON

26

18

Ἔλα τῆς λέγω! ἔλα —
Μὰ ἡ πυγολαμπίδα
τραβᾶ τὸ δρόμο της.

Μπόρα ξαφνικὴ
ἀδράχνοντας τῆς χλόης λεπίδια
στρουθιά μιὰ ἀγέλη.

27

Βροχὴ ἀνοιξιάτικη:
λένε ἕνα μῦθο ὡς πᾶνε,
ὀμπρέλλα, ἀχρυοπετραχείλι.

Βροχή άνοιξιάτικη:
ζή άνθρωπος έδω.
Καινός από τον τοίχο.

29

Βροχή άνοιξιάτικη:
μες τά φορεία μας
ό άδρός σου ψίθυρος.

OSHIMA RYÖTA

30

Άργά τό βράδυ
άχός καρβούνων
σπασμένος στα κάρβουνα

31

Κοιτάω τό φώς.
Ναί! είναι ένας άνεμος
τούτο τό βράδυ του χιονιού.

TAKAI KITO

32

Λόχη χειμώνα:
τό φεγγάρι διατρυπά
τις γνήσιες κολοκυθίες.

KATÖ GYÖDAI

33

Τό χιόνι λιώνει:
Στού λόφου εκεί τό πούσι
κορώνη κρώζει.

34

Άνάθω τή λάμπα κι' ένώ
πίσω μου είναι, βλέπω
τ' άνθη τής δαμασκηλιάς.

35

Λόφοι χινοπάρου:
έδω κι' εκεί
καινός ανεβαίνει.

36

Θλιμμένος άνεμος:
νύχτα τή νύχτα
μικραίνει ή σελήνη.

ÖTOMO ÖEMARU

37

Πέσε πα άχνη!
άπ' τά χρυσάνθεμα μετά
κανένα πα λουλούδι.

KOBAYASHI ISSA

38

Ό κόσμος τής δρόσου
είν' ένας κόσμος δρόσου...
κι' άκόμα... κι' άκόμα...

39

Τό χιόνι λιώνει:
και στο χωριό
πέφτουν τά παιδιά.

40

Ό κήπος: πεταλούδα.
Τό βρέφος ξερει, αυτή πετά.
Έρει αυτή, πετάει αυτό.

41

Αύγή με κόκκινο ουρανό:
Μά δέ σ' εύφραίνει
τούτο, κοχλία;

42

Κόσμος τής δρόσου:
άκόμα με τις δροσοστάλες —
παλεύει.

43

Κοιτάζοντας τό κερασάνθι:
κι' όταν άκόμα περπατούν
μεμψιμοιρούν.

BASHÖ

44

Πάνω άπ' τό παραστατό
τής πόρτας ξερει ό κισός:
φεγγάρι έσπερινό.

45

Στοιβάζονται μαζί
καθώς κοιμούνται κι' ύστερα
τά δανεικά κρεβάτια περιορίζουν.

FUMIKUNI

46

Μελάνι άσωτεύοντας
τά σχέδια άπαλείφει —
Τέλος φθινοπώρου.

47

Ή πόρτα από θάμνα
γράφει τούς στίχους της
πάνω στο κλέφτη του σταριού.

KYORAI

48

Ή γαλάζιος ούρανός:
ώχρη σελήνη
σέ χλωμό πρωϊ.

BONCHŌ

49

Άνυπόμονα έτούτη
χτενίζει
τά περιπλεγμένα της μαλλιά.

50

Είνα παντού
ίπποσκουαστές
κερασάνθια στα παράθυρα.

**Γ, Γ) ΤΡΙΑΝΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ
Χ Α · Ι · Κ Ι Ο Υ**

ΝΑΙΤŌ MEISETSU

6

1

Ή άνεμος φυσά γκρίζος
ό ήλιος βασιλεύει μες
τή λόχη του χειμώνα.

Πόσο λίγα τά τζιτζίκια
τούτο τὸ πρωϊνό μετά
τή θύελλα χινοπώρου!

KAWAHIGASHI HEKIGOTO

MASAOKA SHIKI

7

2

Μιά όχιά πέφτει
άπ' τόν ψηλό πετρότοιχο:
άγρια χινοπώρου μπόρα.

Κρύα μέρα έαρινή:
πάνω άπ' τούς άγρούς
Ξερίζωτα νέφη.

TAKAHAMA KYOSHI

3

Πλένει τ' άλογό του
μέ τόν δύοντα ήλιο
στή θάλασσα του χινοπώρου.

Άνεμος φθινοπώρου:
καθετι πού βλέπω
είνα Χαϊκού.

4

Γρήγορα θά πεθάνη
πού θορυβάδης παρά ποτέ:
του φθινοπώρου τζιτζίκιας.

Έφυγε ή όχιά:
τά μάτια πού κύτταζε
είνα άκόμα στο γρασίδι.

5

Ή νυχτερίδα δέν πετά,
ό άχος της είναι μαύρος
μέσα στο δάσος.

10

Άντίκου του πλατιού ούρανού
άπλώνοννε και σκύβον
τά δέντρα του χειμώνα.

Πρώτη πεταλούδα —
σάν όνειρο
χαμένο από την όραση.

12

Στόν κλεμένο πύλο
σαάχτρου
μπόρα ξαφνική.

13

Στου γέροντα τὰ μάτια
ό ήλιος πού διατρυπᾶ
φαίνεται μεθυσμένος.

WATANABE SUIHA

14

Κύματα στην ἄμπωτη,
ήχος πού χάνεται:
έσπέρας φθινοπώρου.

15

Ό θορυβώδης γρύλος
σεληνοφῶς απομυζᾶ
μέσα στο ύγρο λειβάδι.

IIDA DAKOTSU

16

Σιδερένιο χινόπωρο
κι' όλοι τ' άνέμου οι κώδωνες
οι παγεροί κωδωνοκρούουν.

17

Στη χειμερινή τή λάμπα
τό πρόσωπο νεκρό μᾶ όχι
διάφορο πολὺ ἀπ' τὸ ζωντανό.

HARA SEKITEI

18

Πατώντας σὲ βλαστὸ
λόφος ἀπὸ δροσοσταλιᾶς
ἄρχισε νὰ κινεῖται.

19

Στὸ σπαρμένο χαλάξι
τῶν χορταριῶν οι σκιές:
ό ήλιος εἶναι βάρβαρος.

KAWABATA BÔSHA

20

Πάνω στὸ χιόνι
εὐγενικά ἀφιππεύει
τ' ἠηδόνι.

21

Λαμπρὸ φεγγαροφῶς:
Στὸ βαθὺ τὸ χιόνι
δὲν κρύβονται οι πληγές.

22

Ἄκούω τὴ βροντὴ
σάν νὰ χτυπᾶ τοὺς πνεύμονές μου:
μὰ ἀκόμα ζῶ.

23

Ἄσώτεμα τὸ θέρος:
βαρύτερα τὰ μπράτσα
κι' ἀπὸ δοκάρια σιδερένια.

24

Σκληρὸ σάν πέτρα μαξιλάρι!
Εἶμαι τζιτζίκια
καὶ φωνασκῶ;

25

Τίποτα ἐκεῖ παρὰ
ὁ βόστρυχος τῆς φτέρης:
κόσμος πού ἐπιπλέει.

NAKAMURA KUSADAO

26

Ἐπανασύνδεση φαμίλιας:
νυχτερινὰ τζιτζίκια
ξέκινούν τὰ δέντρα.

27

Χέρι ἀβρὸ φίλου νεκροῦ
ἀναπαύεται στὸν ὄμο μου
τούτη ἡ λιακάδα φθινοπώρου.

KATÔ SHÛSON

28

Ἄγέρας φθινοπώρου —
Ἄνοιγω
τὴν τεφρώδη παλάμη μου.

29

Μές τὸ χαμόσπατο
 δωμάτιο ἀδειανό:
 ἐσπέρας φθινοπώρου.

Σὲ μὰ φούντα κρεμνιδιῶ
 ἢ πεταλούδα κάθισε:
 μόνη καὶ θλιμένη.

Δ,

ΕΙΚΟΣΙ ΝΕΩΤΕΡΑ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ
 Τ Α Ν Κ Α

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΕΙΤΣΙ

6

1

Στὸν κῆπο μου
 δίπλα - δίπλα
 φυτὰ ντόπια καὶ ξένα
 ἀξάνουν μαζί.

Πέρα ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα
 τίποτα νὰ δῆς.
 Κρύο καὶ παγωνιά:
 συννεφιασμένος ἥλιος γέρνει
 στὶς μαραμμένες καλαμές.

2

"Ολοὶ διαβάζουν στὶς ἐφημερίδες
 τὰ γεγονότα ὅλου τοῦ κόσμου
 χωρὶς νὰ σ' ὀδηγοῦνε πουθενά:
 κάλλιο ποτὲ νὰ μὴν τὰ γράφαν.

MASSAOKA SHIKI

7

Σκέφτημα νὰ κάμω
 κιγκλίδωμα γὰρ τὸ φεγγαρολούλουδο
 ὦ! μόλις ἡ ζωὴ μου
 θὰ κρατήσῃ ὡς τὸ φθινόπωρο.

ITŌ SACHIO

3

"Όταν οἱ γελαδάφηδες
 θὰ γράφουν στίχους
 νέες τεχνοτροπίες
 θὰ ξεπηδήσουν
 μὲς τὸν κόσμο.

SAITŌ MOKICHI

8

Μαραμένοι ἀνθοὶ τοῦ κλήματος
 σκορποῦνται κάτω
 στὴν βουνοπλαγιά:
 τὸ κάλεσμα περιστερῶς
 τόσο εἶναι μακρινό!

4

Μήτε ψηλὰ βουνὰ
 ἢ λόφοι χαμηλοί:
 στὰ σύνορα τῆς γῆς
 μπροστὰ στὰ μάτια μου
 πέφτουνε πέφτουν οἱ οὐρανοί.

9

Τὸ λαμπρὸ κόκκινο
 τῆς γατίσιας γλώσσας:
 τὸ χέρι ἀγγίζει το καὶ τότε
 ἀρχίζω νὰ γνωρίζω
 τούτη τὴν ἀθλιότητα.

5

"Ἐχω ἐγκαταλείψει
 τὴ χώρα τῶν ἀνθρώπων
 κα' ἦρθα στὸ χωρὸ αὐτὸ
 πού τ' ἄσπρα κύματα
 χωρίζουνε τὴ γῆ στὰ δύο.

ISHI KAWA TAKUBOKU

10

Κρατώντας τὴν μάνα στὸν ὄμο
 ἔτσι γι' ἄστειο,
 βήματα τρίτα: μετὰ ἔρωτα —
 εἶναι τόσο ἀλαφριά.

11

Δουλεύοντας δουλεύοντας,
στο βίο μου ακόμα μιά χαρά,
μ' ἄδειο τρόπο ἀτενίζω
τ' ἄδεια χέρια μου.

12

Μὲς τὸ χιόνι
σωρεμένο ἀπαλά
καίνε μάγουλα θερμά:
ἀγάπη, γιὰ μέ.

13

Σήμερα οἱ φίλοι μου
μοῦ φάνηκαν πὼς εἶχαν
πὸ πολλὴ ἐπιτύχει ἀπὸ ἐμέ.
Ἄγόρασα λουλούδια
στὴ γυναῖκα μου τὰ πάω
γιὰ νὰ νοιώση εὐτυχισμένη.

14

Σὲ μιά μονάχα νύχτα
ἦρθε ὁ θελλώδης ἄνεμος
κι' ἔστησε ὡς ἀπάνω ἐκεῖ
πρόχωμα μὲ ἄμμο,
γιὰ ποιὸν τὸ μνήμα αὐτό;

15

Ἄπ' τὰ παράθυρα τοῦ τραίνου
μακρὰ πρὸς τὰ νότια
τοὺς λόφους πάνω ἀπ' τὴ σκεπὴ μου
σιγὰ - σιγὰ πὰς ξεχωρίζω
καὶ σφίγγεται ὁ λαμὸς μου.
ὄσα πεθαίνουν».

16

Γράφω στὴν ἄμμο
τ' ὄνομα «μεγάλος»
χίλιες δυὸ φορές.
Γιὰ νὰ ἐπιστρέψω σπῆτι
χωρὶς τὴς σκέψεις τοῦ θανάτου.

WAKAYAMA BOKUSUI

17

Πόσο μακρὰ
τ' ἄσπρο πουλί!
Θάλασσα κι' οὐρανὸς
γλαυκοί: καθάριο
ταλαντεύεται ἀκόμα.

18

Σὰ φλύαρο ρεῦμα
ἢ κλήση τοῦ πουλιοῦ
πέρα ἀπ' τὰ πεῦκα
καὶ τὴς βονίσιες κερασιές:
βουνόκολλοι, γιόμα.

19

Κοιμάται ὁ λόφος:
στὰ πόδια του κοιμάται
ἢ θάλασσα:
στὴ μακρινὴ πηγὴ
ἐγὼ ταξιδεύω.

20

Δίπλα μου τ' ἄγρια
τοῦ φθινοπώρου τ' ἄνθη
σφυρίζουνε ἀπαλά —
«Πόσο μού εἶναι ἀγαπητὰ

Ε'

ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ
ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑΣ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

TAKAMURA KOTARO

ΑΤΕΧΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

Δὲν εἶν' στὸ Τόκιο οὐρανὸς ὁ Τσιέκο λέγει:
Πεθύμησε νὰ δῆ πραγματικὸ οὐρανό.

Κατάληκτος, στὸν οὐρανὸ κυττάζω.

Ἀνάμεσα στὰ νέα φυλλώματα τῆς κερασιᾶς
ξάπλωνε ἀτέλειωτος μὲ γνώση παρελθόντος,
οὐρανός.

Ἡ μολυβιὰ τοῦ ὀρίζοντα κατήφεια βάφονταν
μ' ἓνα πρωῒνὸ κλαδί γαρύφαλλου ὀμχλώδους.

Κοιτάζοντας μὲς ἀπ' τὴ μακρινὴν ὀμίχλη
ὁ Τσιέκο μᾶς μίλησε γιὰ γαλανὸ οὐρανὸ
κρεμάμενο τὴν πᾶσα μέρα πάνω ἀπ' τοὺς
λόφους τῆς πατρίδος.

Αὐτὸς γιὰ τὸ Τσιέκο εἶν' οὐρανὸς ἀληθινός:
ἄτεχνος λόγος ἄτεχνου οὐρανοῦ.

MIKI ROFU

ΜΕΤΑ ΤΟ ΦΙΛΙ

«Κοιμάσαι;»
«Όχι» μου λέει.

“Ανθη τὸ Μάη
ἀνθοῦν τὸ μεσημέρι.

Στὴ χλόη κοντὰ στὴ λίμνη
μέσα στὸν ἥλιο,
μου λέγει θὰ μποροῦσα
τὰ μάτια μου νὰ κλείσω
καὶ νὰ πεθάνω».

HORIGUCHI DAIGAKU

ΑΙΩΡΑ

Μιὰ ἀράχνη αἰώρα τάνυσε·
μιὰ πεταλούδα σιέεται μέσα της.

Στὸ χρυσαφένιο κύκλο θαμμένη
ξεψύχησε.
Σὰν αὐτὴ τὴν πεταλούδα

στὴν αἰώρα τῆς ἀγάπης σου κι' ἐγὼ
θὰ μπόρεια σακαφαλώνοντας νὰ πάω στὸ
θάνατό μου
κινάμενος, σειστός.

SAIJO YASO

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

“Ανοιξα καὶ διάβασα
τὸν κόκκινο μικρούλι φάκελλο
φερμένο ἀπ' τὰ βουνὰ μὲ τὴν κορώνη:
«Τὸ βράδυ μὲς τὸ σεληνόφως
φεγγοβολοῦνε οἱ λόφοι
κόκκινοι κι' ἀγριαποί.

“Ἐτοιμος ν' ἀπαντήσω,
τὰ μάτια ὅμως ἀνοιξαν
ἀ ναί! κι' ὑπῆρχε αὐτοῦ:
φύλλο ἐρυθρὸ μοναδικό.

TANAKA FUYUJI

ΓΑΛΑΝΟΣ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Γεμάτος ἄστρα ὁ οὐρανός,
ὁ γαλανὸς νυχτερινὸς δρομάκος
φαινόταν σάμπως νὰ ὀδηγοῦσε πρὸς αὐτά,
τὸ μακρινὸ χωριὸ
λουζόταν σὲ γαλαζοπράσινο κρασί.

Τί, τὰ, τί
στὴν πλάτη του σὲ ρούχο, τὸ ρολόι
τῆς πολιτείας διορθωμένο,
ἢ νιότη πάει τί, τὸν, τί.

“Ἐρμ,σὰν κάτι ζωντανὸ νὰ κουβαλοῦσε:
τ' ἀστέρια, ζαλισμένα,
ἐγκυμονοῦντα μὲ ὑγρασία,
πέφταν σὲ τέτοιον ἀριθμὸ πού φαίνονταν
νὰ στέλλουνε τὸ δρόμο στοὺς λευκοὺς
σιποβολῶνες τοῦ χωριοῦ.

TSUBOI SHIGEJI

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τὸ φθινόπωρο ἕνας φίλος
μου ἀπόστειλε ἕνα ἀχλάδι
Ἐἶπα μεμᾶς νὰ καταφάγω το.
Κόκκινο: πόσο κόκκινο!

Στὴν παλάμη μου βαρὺ:
βαρὺ καθὼς ὁ κόσμος.

ΣΙΩΠΩ, ΑΛΛΑ...

Μπορῶ νὰ σιωπῶ
μὰ σκέφτομαι.
Μπορῶ νὰ μὴ μιλῶ,
μὴ μὲ συγχίζεις μὲ τὸν τοῖχο

NISHWAKI JUNZABURU

Η ΒΡΟΧΗ

Μὲ τὸ νοτιὰ μιὰ εὐγενική θεὰ ἀφικνεῖται.
Βρέχει τὸν μπροῦντζο, βρέχει τὴν πηγὴ,
βρέχει τὸ στήθος χελιδόνας τὰ χρυσά της
τὰ φτερά.
Καὶ τὴν παλιόρροια περιπτύσσεται, τὸ ψάρι
πίνει διπλώνοντας τὴν ἄμμο.
Βρέχει τὸ ναὸ κρυφά, τὸ θέατρο, τὸν λουτρόνα,
ἢ σύγκριση τῆς λήρας της ἀπὸ πλατίνα —
ἢ γλώσσα τῆς θεᾶς — κρυφά
βρέχει τὴ γλώσσα μου.

ΜΑΤΙΑ

“Ἐνῶ πηδοῦσαν στὸ κεφάλι μου ἄσπρα κύματα
Ἰούλιο μῆνα διάβαινα μιὰ νότια πολιτεία κομπή.
“Ἦσυχος πῆπος γιὰ περαστικούς κοιμόταν
τριαντάφυλλα, ἄμμος καὶ νερὸ, ἢ καρδιά μου
πιγμένη στὴν ὀμίχλη ἀπ' τὰ ρόδα
μαλλιά στὴν πέτρα χαραγμένα
ἀχοὶ στὴν πέτρα χαραγμένοι
μάτια, στὴν πέτρα χαραγμένα, κι ἀνοιχτὰ
γιὰ πάντα.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κυπρίου